

# Протокол

## №

гр. София, 24.09.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в**  
публично заседание на 24.09.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Милена Славейкова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на  
прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2380** по описа за **2025**  
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно  
повикване в 15,30 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – С. Л. Б., редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. П., с пълномощно  
по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – Министерство на вътрешните работи, редовно призован, представлява се от  
юрк.Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, представлява се  
от юрк.И., с пълномощно по делото.

За СГП се явява прокурор Ц. В..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ - М. И. К.-Д., редовно призована, се явява лично.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

**ОПРЕДЕЛИ:**

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.**

ДОКЛАДВА исковата молба и приложените към нея доказателства чрез прочитане на  
проектодоклада, даден с определение в закрито заседание на 13.06.2025 година.

ДОКЛАДВА писмен отговор от 07.11.2024 г. на ответника МВР, с приложени писмени  
доказателства.

ДОКЛАДВА уточнителна молба на ищеца от 21.03.2025 г.

ДОКЛАДВА депозирано писмо на СДВР с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА уточнителна молба на ищеца от 23.04.2025 г.

ДОКЛАДВА писмен отговор на исковата молба от ответника СДВР от 29.05.2025 г.

адв. П. - Поддържам исковата молба. Да се приемат доказателствата, не ги оспорвам. Други доказателства няма да соча.

юрк. Т. - Оспорвам исковата молба. Да се приемат писмените доказателства. Няма да соча други доказателства.

юрк.И. - Оспорвам исковата молба. Да се приемат писмените доказателства.

На въпроси на СЪДА, ищецът отговори следното: Участвах в протеста срещу БФС на 16.11.2023г. Доколкото си спомням, бях на [улица]и [улица]. Протестът беше организиран, имаше много хора. Униформените служители бяха навсякъде, вкл. пред стадиона, и не позволяваха на хората да отидат към стадиона. Полицайте започнаха да вървят напред и да пребиват който срещнат с палки и хората бягаха панически. Аз и още няколко приятели, които бяхме на протеста, тръгнахме да бягаме, аз се спънах в паднал човек и от там започнаха униформени полицаи да ме бият с шутове и с палки. Аз бях на земята, непознати хора ме вдигнаха, аз лежах на земята, докато не дойде първата линейка. Имах кръв, счупена ръка и натъртвания. Сигурен съм, че бях пребит от много полицаи. Нямах кой да ми се притече на помощ. Моите приятели успяха да избягат. След като всичко отмина, помолих един полица да извика линейка, но той ме напсува, видях че е офицер. Нямахме разпознаваеми знаци, по които полицаите да бъдат разпознати.

На въпроси на Юрк. Т., ищецът отговори следното: - След като се спънах, паднах по лице, направих опит да се изправа и тълпата отново ме бутна, и от там вече дойдоха полицаите. Видях, че полицаи ме биеха, това продължи около 15 мин. После чух по телевизията, че не са имали разпознавателни знаци. Бил съм в казармата и мога да разпозная по пагоните кой е старшина и кой е офицер.

На въпроси на прокурор Ц. В., ищеца отговори следното: Видях, че полицаите тръгнаха към мен и имаш възможност да избягам. Ние не бяхме направили нищо и затова не се притеснявах. Имам и други познати, но не са ми близки, които са пострадали на същия митинг. Ръката ми беше счупена, докато си предпазвах главата с ръце.

Прокурор В.: Да се приемат писмените доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата

#### ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА всички докладвани по-горе писмени доказателства от страните.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме искания за отвод на ВЛ. Да се изслуша заключението.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличност на вещото лице М. И. К.-Д.: български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 291 от НК. Обеща да даде вярно, точно и безпристрастно заключение.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване на заключението.

Вещото лице М. И. К.-Д., разпитана, каза: Представила съм писмено заключение, изготвено лично от мен в срок, което поддържам.

На въпроси на Адв. П., вещото лице отговори следното:

Психичното възстановяване е протекло в разстояние на 2 месеца, през които той е имал минорни състояния /депресивно състояние/, но не се е консултирал с психолог и няма медицинска документация за този период. При дистимно състояние – бил е в леко подтиснато настроение, а не депресивно, от ситуацията в която се е намирал. Това знам по негови думи. От самото лице не ми е предоставена документация. Състоянието не е било тежко и не е налагало обръщане към медицински специалист. Възстановяването много зависи от личностната структура. Той много бързо се е върнал към социума и има пълноценна ресоциализация, тъй като се е върнал на старото работно място и се е справял добре със задълженията си. При прегледа ми съобщи, че гледа оптимистично на бъдещето. На мен ми разказа, че се е спънал в паднало лице и му е нанесен побой, не сме изяснили момента, че е паднал по лице. Спомня си в детайли случилото се. Разказа, че е дошла линейка и е седнал на предната седалка, а след него е имало и други пострадали. Попитах го дали това е било възможно да са били цивилни лица, облечени като полицаи и той ми отговори с „не“. Не сме обсъждали техниката на нараняванията му. Както съм посочила, тези физически травми са отзвучали в рамките на три месеца. В това се включва нарастване на раните, отзвучаване на болковия синдром, носене на гипсова имобилизация на лява лакътна кост и рехабилитационни мероприятия за раздвижване на ръката. Не мога да отговоря дали уврежданията са описани по твърдения на ищеца.

На въпроси на Юрк. Т., ищеца отговори следното:

Към момента на прегледа той заяви, че може да се справя сам и не се нуждае от чужда помощ. Не ми е споделил, че след случая при излизане от апартамента, че е изпитвал страх. Не ми е споделил, че излизането му навън е ограничено, както и за системен прием на медикаменти. Не ми е споделил за постоянен дискомфорт в лявата ръка, което да му създава проблеми. При разговора с ищеца долових самокритичност към собствените действия, първо, че е присъствал на това място и по някакъв начин е взел участие. Ще цитирам точно заключението на стр. 3, на въпрос: „Вина?“, ищецът отговаря: „Не мога да търся вината само в другите, трябва да я търся и в себе си“.

юрк.Т. – Нямам повече въпроси.

юрк.И. – Нямам въпроси към вещото лице.

СГП - Нямам въпроси към вещото лице.

На въпроси на Адв. П., вещото лице отговори следното: На стр. 3 от експертизата съм посочила поставени от мене въпроси, които обхващат психичните сфери на психиката, както и въпроси, които се отнасят към случая на ищеца. Прегледът обхваща състоянието от 16.11.2023г. до момента на предявяване на иска, респективно до прегледа.

Адв. П. – Нямам други въпроси към вещото лице.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на вещото лице М. И. К.-Д.. На същото да се изплати възнаграждение в размер на внесенния депозит, за което се издаде РКО за 400,00 лв.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на ищеца в 7-дневен срок от днес, да представи доказателства за довнесен депозит за днес приетата СПЕ в размер на 53,00 лв. по справка - декларация на вещото лице, приложена към заключението.

СЪДЪТ въведе свидетелките в съдебната зала.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на свидетеля В. В. К.: 50 г., български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните. Лична карта №[ЕИК].

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви:

СВИДЕТЕЛКАТА К. разпитана каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 НК. О. да говоря само истината.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличност на свидетеля А. М. М.: 39г., български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните. Лична карта № АА0319116

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви:

СВИДЕТЕЛЯТ М. разпитан каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 НК. О. да говоря само истината.

СЪДЪТ изведе свидетеля М. от съдебната зала.

На въпроси на СЪДЪТ, свидетелката отговори следното:

Познавам С. от 6-7 години от общи познати. Виждаме се три - четири пъти седмично. Така беше и през м. ноември 2023 г. Не съм била на митинга на 16.11.2023 г. Със С. се видяхме предишния ден и знам от него, че планира да присъства на митинга. Вечерта след митинга се видях с негов приятел Н.. Той ми показва запис от новините на „Нова телевизия“, където имаше репортаж със С. пред „Пирогов“, правеха му интервю. Той беше вече превързан. Не знам колко време след това, но вече се беше прибрал от „Пирогов“, се чухме и видяхме със С.. След като се прибра от „Пирогов“, мисля, че беше около 21,00 ч вечерта, се видяхме в тях. Аз вече бях подготвена, защото го бях видяла на репортажа по телевизията. С. беше на болкоуспокояващи, беше замаян и притеснен от случилото се. Разказа ми, че е имало пререкания между протестиращите и полицията, цялата тълпа е започнала да бяга, всички са бягали, той се е спънал от бягащ човек и повече не е могъл да се изправи, защото няколко човека са започнали да го бият. Той ми каза, че е бит от полицаи. Никой не му е помогнал. Не е видял много, бил е свит на земята, има счупена ръка от палка, защото е бил бит и ритан по цялото тяло и главата включително. Нямам представа колко време е продължило това. П., че С. е видял, че е бит от полицаи. Главата му беше превързана. Каза, че има шевове, не знам колко на брой. Ръката му беше гипсирана. Беше на болкоуспокояващи, които мисля че са му дадени в „Пирогов“. След това се виждахме всеки ден, защото той имаше нужда от помощ и не можеше да ползва лявата си ръка, не можеше да се облича и да си обува обувките. Не можеше да ходи на работа. Може би 2-3 седмици се налагаше да му помагам. Три дни след това ходихме заедно в „Съдебна медицина“, където му свалиха превръзката, за да видят пораженията. Спомням си, че по К. беше още с гипс. Ръката и главата много го боляха. Не искаше да излиза навън, предполагам от форма на депресия, защото видът му не беше за пред хора. Ние живеем до Районна прокуратура и предполагам, че е изпитвал и страх, защото там има много служебни коли. Не мога да кажа, как се е справял финансово в този момент.

На въпроси на адв. П., свидетелката отговори следното:

Относно ръката ми каза, че си е предпазвал главата, но не знам дали докато е бил на земята или преди да падне. Знам, че ръката му е счупена от палки. Знам, че живее сам, така беше след 16.11.2023 г. и затова се налагаше не само аз, а и други приятели като А., С. и други, да му помагаме. Не знам дали е взимал заем в този период.

На въпроси на юрк.Т., свидетелката отговори следното:

Той ми каза, че ръката му е счупена от палки. Един или два пъти ме е молил да му купувам Аулин. Вечерта на 16.11.2023 г., когато го видях у тях, той ми каза, че е взимал Аулин.

На въпроси на юрк. И., свидетелката отговори следното:

Не ми е казал кои полицаи и от коя структура са му нанасяли удари. Каза ми, че е бит от полицаи.

СТРАНИТЕ /поотделно/ Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетелката К. от залата.

СЪДЪТ въведе свидетеля М. в съдебната зала.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля М..

На въпроси на СЪДЪТ, свидетелят отговори следното:

Живеем със С. в един квартал и се познаваме от 20 години. Виждаме се почти всеки ден, като приятели и като съседи, движим се в обща компания. Заедно бяхме на 16.11.2023 г., на протеста, бяхме група от 4-5 човека. Бяхме до един магазин за цигари и алкохол на [улица]и [улица]. Видях инцидента със С.. Малко преди инцидента, полицаите агресираха срещу тълпата. Това не беше много далеч от нас, горе- долу на [улица]и [улица]. Имаше провокация на част от протестиращите. Видяхме, че ескалацията достига до нас и решихме да бягаме. Около нас беше тълпа от хора, аз тръгнах да бягам, обърнах се и видях, че С. е на земята. Служители на реда, защото бяха с униформи и шлемове, видях, че го ритат, имаха палки, но това стана за няколко секунди. Видях за какво става дума със С., видях че няма какво да се направи и продължих да бягам. Не съм го видял да пада на земята. Не съм видял цивилни лица да го ритат, със сигурност бяха униформени. Няма как да съм видял знаци от коя структура на МВР са служителите. Впоследствие, по телефона от други приятели разбрах какво е станало със С., че са го взели с линейка и е откаран в „Пирогов“. Аз живея до „Пирогов“ и отидох при него там. Когато го видях, С. беше на паркинга пред „Пирогов“. Преди това седях около половин – един час отпред, преди да излезе С.. Пуснаха го около 22,00 ч., но не помня със сигурност. Беше с превързана глава, беше почистен от кръв, ръката му беше гипсирана. Тогава даваше интервю пред репортери. На мен ми сподели, че се е спънал от човек и когато е паднал на земята са последвали удари от полицаи. Каза ми, че те са го ритали. Каза ми „Кой не ме хвана, той не ме би“. След инцидента сме се виждали през 2 дни. По телефона съм го питал дали има нужда от нещо. Той не е искал нищо от мен. Мисля, че гипса го махнаха след два месеца, но през цялото време се оплакваше от болки. След „Пирогов“ му бях взел болкоуспокояващи, защото той изпитваше огромна болка. Знам какво работи С., няма как след инцидента да ходи на работа, защото се занимава с климатици. Със сигурност тръгна на работа след Нова година. Не ми е споделял да е търсил медицинска помощ и да са му изписвани лекарства. Не ми е споделял да е взимал заеми от познати.

На въпроси на адв. П., свидетелят отговори следното:

Мисля, че след „Пирогов“ С. е ходил на рехабилитация за ръката, но не си спомням точно, беше

преди 2 години. Не сме предизвикали действията на служителите на реда, не сме правили нищо нередно.

На въпроси на юрк.Т., свидетелят отговори следното:

Бях на протеста, но мястото ми беше до кафето. Когато се обърнах и видях С. паднал на земята, бях на 15 - 20 метра от него. Обърнах се и го видях паднал, за около 2 секунди, търсех го с поглед, защото видях, че не е около нас. Видях го за по-малко от 10 секунди. За тези 10 секунди около него имаше полицаи, видях че го ритат. Не съм видял палка. С. е десничар. Аз не съм го водил на рехабилитация, мен лично не ме е молил да го придружавам. За болки със сигурност имаше, за страх не помня. Ходили сме заедно до магазин „Ф.“ да пазаруваме, може би 2 седмици след инцидента.

СТРАНИТЕ /поотделно/ Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля М. от залата.

СЪДЪТ намира, че за изясняване на спора от фактическа страна на ищеца следва да се дадат указания, с оглед на което

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищеца, лично и чрез адв. П., че носи доказателствена тежест и не сочи доказателства, че за исковия период е търсил специализирана медицинска помощ, респективно е посещавал медицински специалисти на преглед и за тези прегледи има съставена медицинска документация, съответно са изписани медикаменти, както и за продължителността му на временна нетрудоспособност след инцидента от 16.11.2023 г.

Адв. П. – Моля за възможност да ангажирам такива доказателства.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 01.10.2025 година от 09,15 ч., за която дата и час страните редовно уведомени.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16,45 ч.